

Syn maluje nasze życie

Kathryn Zazenski

Dokumentacja złożona do konkursu
na kuratorski projekt wystawy w Pawilonie Polskim
na 61. Międzynarodowej Wystawie Sztuki
w Wenecji w 2026 r. (fragment)

Syn maluje nasze życie

**Propozycja projektu w Pawilonie Polskim na 61.
Międzynarodowej Wystawie Sztuki w Wenecji w 2026
roku**

Godło: ROCKY

Godło: ROCKY

Syn maluje nasze życie

„To nie będzie projekt o religii. Formy, które wybieram, pochodzą z porządku religijnego – tego, który znam od dziecka: obecnego w domu, w estetyce, w strukturze myślenia o przeznaczeniu. W kulturze, w której funkcjonowała (i wciąż funkcjonuje) moja rodzina, religia była jednym z nielicznych języków, za pomocą których można było mówić o emocjach, niesprawiedliwości, nadziei. Ale nigdy nie opowiadała o nas – opowieści zawsze dotyczyły kogoś innego, kim mieliśmy się inspirować. Ta wystawa nie jest o wierze – jest o ramie, przez którą patrzy się na życie, kiedy brakuje innych narzędzi.”¹

Na 61. edycję Biennale Arte, *In Minor Keys*, proponujemy wystawę *Nasz syn maluje nasze życie* – cykl obrazów zaprezentowanych w formacie pięciu przeprojektowanych „ołtarzy”. Jak wyraża to w tekście kuratorskim Koyo Kouoh, ta instalacja przywraca centrum tym, którzy znajdują się na peryferiach, i stanowi „...radikalne ponowne połączenie ze środowiskiem naturalnym sztuki i jej rolę w społeczeństwie.”² Artysta znany jest z przedstawiania tych, którzy zazwyczaj nie są reprezentowani w sztuce i kulturze – ludzi takich jak on sam i jego rodzina – jak i z konfesyjnego charakteru swojej twórczości: maluje obrazy przedstawiające przeżyte momenty bólu, wykluczenia i wstydu; wrażliwości, intymności i męskości; biedy, nierówności i śmierci. Zawsze towarzyszą teksty – jego historie nie są otwarte na interpretację, a osoby pojawiające się na nich nie są postaciami. To jego rodzice, rodzeństwo, przyjaciele i sąsiedzi – prawdziwi ludzie, z prawdziwymi historiami, marzeniami, porażkami i frustracjami. Wszystkie obrazy – stworzone specjalnie na tę wystawę – zostaną pogrupowane według pięciu głównych tematów, z których każdy przyjmie formę osobnego „ołtarza”: rodzina i relacje międzyludzkie; performowanie płci w „tradycyjnej” rodzinie; polityczny wymiar choroby; marzenia i aspiracje związane z awansem społecznym i klasowym; oraz zwrot ku religii jako wyraz bezradności wobec zmieniającego się świata.

¹ Artysta

² Tekst kuratorski autorstwa Koyo Kouoh. (2025, 27 maja). La Biennale Di Venezia.

<https://www.labiennale.org/en/art/2026/curatorial-text-koyo-kouoh#:~:text=In%20Minor%20Keys%20are%20sequences,mercy%20of%20relentlessly%20accelerated%20productivity>

Godło: ROCKY

Wystawa w Pawilonie Polskim przekształci przestrzeń w formę dewocjonalną poświęconą tym, którzy zostali pozostawieni. Inspirowana estetyką katolickich ołtarzy, dla artysty staje się ona sceną, na której rozgrywają się społeczne, emocjonalne i polityczne zawiłości życia w Polsce po transformacji. Konceptualnie wystawa ta wyrasta bezpośrednio z wcześniejszej współpracy artysty z kuratorką, w ramach której artysta konfrontował się z dziedzictwem przemian politycznych i gospodarczych w Polsce po 1989 roku – nie jako z abstrakcyjną ideą, lecz z siłą, która ukształtowała jego własną rzeczywistość rodzinną i klasową. Wraz z pojawieniem się zachodniego kapitalizmu w Polsce, to co osobiste, zostało splecione z tym, co polityczne – często w sposób bolesny i wykluczający. Dla pokolenia artysty ten przełom oznaczał nadzieję na reinwencję. Dla starszego pokolenia, jak jego rodzice, zmiany te były destabilizujące i wyobcowujące – i w efekcie przesunęły ich z bezpiecznego życia na bardzo wrażliwy margines.

Każda z pięciu ram ołtarzowych zostanie pomalowana w sposób prosty, przy użyciu jednej lub dwóch podstawowych barw, i będzie zawierać od 20 do 40 obrazów w różnych formatach – od wielkoformatowych (ok. 3 × 2 m) po kameralne (A5). Teksty towarzyszące pracom wizualnym będą zapisane po angielsku, zarówno na płótnach, jak i – miejscami – na samych ramach. Opisy poszczególnych obrazów zostaną przygotowane i będą dostępne w przestrzeni wystawy, planujemy także uruchomienie prostej strony internetowej, dzięki której wystawa i pojedyncze obrazy staną się dostępne dla szerszej publiczności. Choć tematy i lokalizacje tych prac wywodzą się bezpośrednio z życia artysty, zostały dobrane z myślą o szerszym, uniwersalnym doświadczeniu mobilności klasowej, witalności oraz zewnętrznych (zarówno instytucjonalnych, jak i ideologicznych) struktur, na których opieramy swoje przetrwanie w nieustannie zmieniającym się świecie.

Wystawa ta przyznaje głos i skalę opowieściom ludzi codziennych – skalę, której rzadko im się udziela. Przekształca życie rodzinne i robotniczo-klasowe z anegdoty w pełnoprawny, aktualny temat refleksji artystycznej i kulturowej. Jest formą poświęcenia dla żyć ukształtowanych przez transformację, dla powolnej przemocy wykluczenia oraz dla instytucji i ideologii, które dla takich społeczności stanowią jedyną nadzieję na zbawienie.

Godło: ROCKY

Son paints our lives

“This will not be a project about religion. The forms I choose come from the religious order – the one I have known since I was a child: present in the home, in aesthetics, in the structure of thinking about destiny. In the culture in which my family operated (and still does), religion was one of the few languages available to speak about emotions, about injustice, about hope. But it never told a story about us, the stories were always about someone else we were supposed to be inspired by. This exhibition is not about faith, it's about the frame through which one looks at life when other tools are missing.”¹

For the 61st edition of the Biennale Arte, *In Minor Keys*, we propose the exhibition *Our son paints our life* – a series of paintings presented in the format of five re-envisioned “altarpieces”. As expressed in the curatorial text by Koyo Kouoh, this installation re-centers those on the periphery, and represents a “...radical reconnection with art’s natural habitat and role in society.”² The artist is known for both representing those who are not typically represented in art and culture – people like himself and his family, and for the confessional nature of his work, painting images of personally experienced moments of pain, exclusion, and shame; of vulnerability, intimacy, and masculinity; of poverty, inequity, and death. His paintings are also always accompanied by text as his stories are not open for interpretation and the people featured in his works are not characters. They are his parents, siblings, friends, and neighbors, real people with real stories, dreams, failures, and frustrations. The paintings – all of which will be produced newly for this exhibition – will be categorized in five major themes, each of which will take the form of its own, discrete “altar”: family and interpersonal relationships; performance of gender in the “traditional” family; the political nature of

¹ Quote from the artist

² *Curatorial Text by Koyo Kouoh*. (2025, May 27). La Biennale Di Venezia.

<https://www.labiennale.org/en/art/2026/curatorial-text-koyo-kouoh#:~:text=In%20Minor%20Keys%20are%20sequences,mercy%20of%20relentlessly%20accelerated%20productivity>

Godło: ROCKY

illness; dreams and aspirations in the pursuit of class and social advancement; and the religious turn as an expression of helplessness in a changing world.

This exhibition for the Polish Pavilion will transform the space into a devotional to those who have been left behind. Inspired by the aesthetics of Catholic altarpieces, for the artist, this becomes a staging ground for the social, emotional, and political complexities of life in post-transformation Poland. Conceptually, this exhibition is derived directly from a previous collaboration between the artist and curator, where the artist confronted the legacies of Poland's political and economic shifts after 1989 – not as an abstract concept but as a force that shaped his own family and class reality. As Western capitalism emerged in Poland, the personal became entwined with the political in ways that were often painful and disenfranchising. For the artist's generation, this shift inspired the hope of reinvention. Yet, for the older generation, like his parents, these changes were destabilizing and alienating, and ultimately shifted them from a comfortable life to a very vulnerable margin.

Each of the five frames of the altar-forms will be painted simply, featuring one to two basic colors, and will contain anywhere from 20 - 40 paintings in a range of sizes from large-scale (approx. 3m x 2m) to intimate (A5). The texts that inform the visual works will be scribed in English, both on canvas and at times written on the frames themselves. Written descriptions of each painting will be prepared and kept in the space for visitors to reference, we will also commission a simple website for the project where the exhibition and individual paintings will be made readable/accessible to a much broader audience. While the themes and locations of these works are derived specifically from the artists' life, they have been selected with explicit intentionality to touch a more universal experience of class mobility, vitality, and the external (both institutional and ideological) structures we rely on for survival in this ever-changing world.

This exhibition grants the voices and stories of everyday people a scale they are rarely afforded. It reframes familial and working-class life not as an anecdote, but as an enduring and deeply current subject of artistic and cultural reckoning. This exhibition is a devotional to lives shaped by transition, to the slow violence of exclusion, and to the institutions and ideologies that represent salvation for such communities.

Godło: ROCKY

Po prawej: Dwie z pięciu ram ołtarzowych zwizualizowanych w przestrzeni pawilonu z obrazami. Poniżej: Próbką istniejących prac dla odniesienia estetycznego.

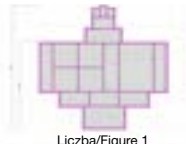
Right: Two of five altarpiece frames visualized in the space of the pavilion with paintings. Below: Sample of existing works for aesthetic reference.

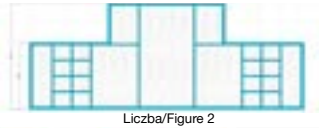
Godło: ROCKY

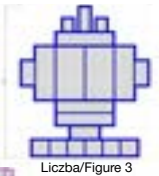
Powyżej: Rysunki 1-5 ram "retabulum" wizualizowane wewnątrz pawilonu bez obrazów dla odniesienia skali. / Above: Figures 1-5 "altarpiece" frames visualized inside the pavilion without paintings for scale reference.

Liczba/Figure 1

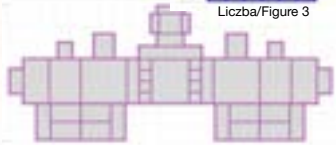
Liczba/Figure 2

Liczba/Figure 3

Liczba/Figure 4

Liczba/Figure 5